

EL VALLÈS NOU

Periòdic Regionalista

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 ESPANYA, trimestre. . . . 1'50 Ptes.
 Número corrent, 10 céntims

Redacció i Administració:
SANTA ELISABET N.º 6.

Anuncis a preus convencionals
 No s'admeten escrits sense firma

La Agrícola Espanyola

Societat anònima de Segurs reunits, a cotisació fixa i graduada, legalment constituïda, de conformitat amb la vigent llei de 14 de Maig de 1908, i autoritzada per Reial ordre de 25 d'Abril de 1911, per a operar a tota Espanya, a quin efecte té fet el dipòsit que la esmentada llei prevé.

Capital social suscrit, 1.000.000 de Ptas.—Capital desembolsat, 325.000 Ptas.

Opera en els rams següents: **SEGUR** de cullites contra la pedregada.—**SEGUR** contra la mort i robo del bestiar caballar, boví i especial de tocinos i cabres.—Representant a GRANOLLERS: **Claudi Solanes**, Carrer del Bisbe Grivé, 45.—Autoritzat per la Comissaria General de Segurs.

FONDA CATALANA

DE

Santaolaria i Font

Salons per a família. Grans habitacions.
 Servei esmerat. Especialitat en banquets.
 Se serveix a domicili.

Carrer Berenguer, **MOLLET**
 números, 58 y 60.

M. COVARSI

CIRURGIÀ-DENTISTA

Tractament de totes les en-	Curació del dolor de dents
fermetats del orgue dentari	sens recórrer a l'extracció
i ses dependències : : :	en la majoria dels cassos :

CONSTRUCCIÓ DE TOTA CLASSE DE PESSES I DENTADURES POSTISSES AMB OR, ALPACA, CAUCHO, ETC.

CLÍNICA A BARCELONA.—Baixa de Sant Pere, núms. 23 i 25, principal. **CONSULTA** de 9 a 1 i 3 de a 7.

CLÍNICA A GRANOLLERS.—Plassa de Perpinyà, 17, 2.^{on} - 2.ª. **CONSULTA** tots els dijous de mercat de 9 a 1 i de 2 a 4.

Ciudadania

Es no sols un dret sino també un deber de tot bon ciutadà, l'intervenir en el govern de son poble, posant tot el seu esforç per a que aquest siga lo mes perfecte possible.

Entot temps i en tots els països ha treballat sempre'l poble per a conquerir el dret a intervenir en el govern del mateix, i com tal dret conquistat porta aparellat el deber de ferne us, d'aquí que tothom te l'obligació d'ajudarhi aportantli de bona fé'l seu concurs, esmersantli ses energies i aptituts, demostrant aixis que sap fer bon us del dret de ciutadania, que tots els que l'han adquirit han tingut sempre en gran estima.

Ja entre'ls Romans el dret de ciutadania *ius civitatis Romanae*, tenia una importancia excepcional portant inherents una serie de drets, que costaren al poble bon xic de conseguir, doncs al principi els plebeus no gosaban del dret de ciutadania, no intervenien en la gestió

dels negocis pnblics *res pública*, siguent completament estranys al dret civil, a la magistratura, a la inviolabilitat individual etc.

Despres d'una llarga lluita quals peipiecies forman la part mes dramática de l'història Romana, conseguiren, els plebeus, arribar a fruir tots de tots els drets que constituïan la ciutadania Romana entre altres; el dret de cens: aixó estar inscrits en la llista de censors. Dret d'honor: facultat legal per a desempenyar totes les magistratures. Dret de llibertat: que asseguraba la inviolabilitat de la persona. Dret de sufragi que s'exercia desde'ls 17 als 60 anys.

Quan la revolució francesa volgué fer reneixer noms i costums de la República Romana, reconegué'l dret de ciutadania en l'Assamblea Constituent de 1789 pero amb certes restriccions, doncs dividia als ciutadans, paraula amb que substituï les de Monsieur i Madame, en actius i passius. Els primers debïan tenir mes de 25 anys, estar domiciliats de mes d'un any en un cantó i pagar de contribució directa, una quantitat igual en cada localitat, al valor de tres dies de treball; aquestos, esceptuant als criats, eren segons la constitució de 1791 els electors de primer grau; quins en les Assambleas primaries, elegïan als electors de segon grau (especie de compromissaris) los quins nomenaven als diputats. Per a poguer ser electors de segon grau era precís pagar una contribució directa igual al valor de deu dies de treball; i per a poguer ser elegit diputat un marc de plata. Els ciutadans actius que no havïan prestat el jurament cívic, o que no s'havïan fet inscriurer en el registre de la guardia nacional, no podïen exercitar sos drets.

Los quins no formaven part d'aques-

tes classes de ciutadans actius eren anomenats passius, i exclusits de les assambleas primaries.

Aquesta distinció desaparegué despres de moltes protestes i molt discutir en l'Assamblea Nacional, despres de la revolució del 10 d'Agost de 1792.

A Espanya antiguament l'estat de ciutadà era un estat mitx entre'l caballer i'l qui exercia art mecánic.

A Catalunya hi havia varies clases de ciutadans; el ciutadà honrat títol d'honor que's donava als hisendats que no eren caballers. El ciutadà major que comprenia els mes honrats i estimats no exercint art mecánic. El ciutadà mitjà que comprenia 'ls mercaders. Ciutadà menor que comprenia 'ls menestrals. Essent tots aquestos ciutadans iguals en sos drets, sols se diferenciaven per la procedencia o per els privilegis especials de cada vila o ciutat.

En el dia la ciutadania equival a nacionalitat, la qual s'adquireix o's pert en virtut de certs actes que deuen ser inscrits al registre Civil, donant la qualitat de ciutadà, tots els drets que ha adquirit el poble per a intervenir en el govern del mateix.

Si tots els pobles han concedit tanta importancia al dret de ciutadania, si tant s'ha treballat per adquirirlo, no es just ni lògic que no s'en fassi us. El ciutadà deu exercir els drets que la ciutadania li dona considerantlos com a debers a cumplir, per aixó creiem que tothom te'l dret d'intervenir en el govern general del Estat i'l deber de ferho, i si aixis es en política general ¿que no haurá de ser quant se tracta del govern o administració local, del poble o ciutat qual amor sentim amb mes intensitat encare que'l del Estat? perque aquestos amors quant mes concentrats, quant mes loca-